

Sygn. akt III AUa 1114/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SA Małgorzata Pasek
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Lublinie

sprawy K. T.

z udziałem zainteresowanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji K. T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 1946/14

oddala apelację.

Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Małgorzata Pasek

Sygn. akt III AUa 1114/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że K. W. nie podlega od dnia 24 lutego 2014 r. obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z o.o. w C..

Odwołanie od decyzji złożyła K. W., domagając się zmiany decyzji i ustalenia, że podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników od dnia 24 lutego 2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących podstawach faktycznych i rozważaniach prawnych.

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w C. została w dniu 31 maja 2011 r. zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym. Wspólnikami w/w spółki są: K. W. - sprawująca funkcję prezesa zarządu oraz jej matka E. W. – wiceprezes zarządu, obydwie posiadające udziały o łącznej wartości po 2500 zł każda. Były jedynymi udziałowcami spółki, tworzącymi nadzwyczajne zgromadzenie wspólników. Spółka zajmuje się głównie zbieraniem odpadów, obróbką i usuwaniem odpadów innych niż niebezpieczne, demontażem wyrobów zużytych oraz odzyskiem surowców z materiałów segregowanych. Wnioskodawczyni K. W. z wykształcenia jest technikiem hotelarstwa. Od 1 grudnia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. była zatrudniona w PPHU (...) w C. jako menedżer, natomiast od 1 stycznia 2011 r. do 23 lutego 2014 r. jako kierowca. Podstawą odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne było wynagrodzenie w kwocie 1386 zł miesięcznie. Po urodzeniu pierwszego dziecka K. W. przebywała na urlopie wychowawczym. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 23 lutego 2014 r.

Jednocześnie ubezpieczona od maja 2011 r. zajmowała się jako prezes prowadzeniem spółki z o.o. (...). Spółka zatrudniała na podstawie umowy o pracę kierownika P. C. w wymiarze 1/2 etatu i kierowcę w wymiarze 1/8 etatu, których wynagrodzenie było obliczane od minimalnej stawki wynagrodzenia. Prowadzeniem księgowości zajmuje się biuro (...) Firm spółka z o.o. W jej imieniu B. G. prowadziła (...) spółki (...). Siedziba spółki mieściła się w C.. Biuro i magazyn, w którym składowano makulaturę, złom, butelki plastikowe i inne odpady, znajdowały się obok domu mieszkalnego. Wnioskodawczyni jako prezes zarządu zawierała umowy o skup makulatury, wywóz tektury i folii oraz zajmowała się na bieżąco przyjmowaniem odpadów od klientów, którzy dostarczali je do magazynu (...), wypisywała pokwitowania za dostarczony towar.

W dniu 1 lutego 2014 r. pełnomocnikiem spółki, na podstawie uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, została ustanowiona E. M.. W dniu 24 lutego 2014 r. K. W. podpisała z (...) spółką z o.o. w L., reprezentowaną przez pełnomocnika E. M., umowę o pracę na czas nieokreślony do 24 lutego 2014 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku prezesa zarządu, z wynagrodzeniem 5000 zł miesięcznie.

W dniu podpisywania umowy skarżąca przedstawiła kwestionariusz osobowy, nadto zaświadczenie o przeszkoleniu z zakresu bhp przeprowadzonym przez J. W. oraz zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy na stanowisku prezesa zarządu. Zgodnie z zakresem obowiązków skarżąca miała zarządzać majątkiem spółki, reprezentować spółkę wobec osób trzecich, opracowywać strategię rozwoju, poszukiwać nowych kontrahentów i podpisywać kontrakty. Płatnik zgłosił ją do ubezpieczenia społecznego od 24 lutego 2014 r. Zgłoszenie zostało wysłane dopiero 5 marca 2014 r., po upływie ustawowego terminu. W chwili zawierania umowy o pracę wnioskodawczyni wiedziała, że jest w ciąży. Pracowała w wymiarze 8 godzin dziennie i niekiedy dłużej. Zawierała umowy o skup makulatury, wywóz tektury i folii oraz zajmowała się na bieżąco przyjmowaniem odpadów od klientów, którzy dostarczali je do magazynu (...). Wystawiała faktury, sortowała towary, belowała towar, odbierała telefony Podpisywała listę obecności. Zatrudnione w spółce osoby osiągają dochody miesięczne w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia (kierownik) oraz 1/8 wysokości minimalnego wynagrodzenia (kierowca). W 2013 r. spółka przyniosła straty, w 2014 r. jej kondycja finansowa była lepsza.

W dniu zawarcia umowy o pracę na stanowisku prezesa zarządu, tj. w dniu 24 lutego 2014 r., wnioskodawczyni była ciężą. W karcie przebiegu ciąży jako datę ostatniej miesiączki wskazano 12 stycznia 2014 r., oznaczając termin porodu na dzień 19 października 2014 r. Od dnia 30 kwietnia 2014 r. wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim związanym z ciążą, z którego korzystała aż do dnia porodu w dniu 20 października 2014 r. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni wypłaty zasiłku macierzyńskiego w związku z zatrudnieniem w (...)Sp z o.o. w L.. Obecnie K. W. przebywa na urlopie wychowawczym, nie wróciła do pracy. Jej obowiązki przejęła matka E. W. i pracownik P. C.. Od połowy 2015 r. w spółce pracuje również były pracodawca wnioskodawczyni A. T. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań przedstawiciela zainteresowanej, E. W., zeznań świadków - T. G., M. W., B. G., J. W., Ż. D. i częściowo zeznań wnioskodawczynie.

Sąd Okręgowy w całości obdarzył wiarą dowody z dokumentów potwierdzające zawarcie umowy o pracę i warunki zatrudnienia uznając, że nie budzą one wątpliwości pod względem formy, treści oraz faktu sporządzenia przez uprawnione podmioty, nie zostały one również zakwestionowane przez strony.

Częściowo Sąd Okręgowy obdarzył wiarą zeznania K. W., tj. odnośnie okoliczności wykonywania obowiązków prezesa zarządu, poziomu wykształcenia oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych, jak również zawarcia umowy o pracę stwierdziwszy, że w powyższej części zeznania te były logiczne i spójne z okolicznościami wynikającymi z analizy pozostałego materiału dowodowego w postaci dokumentów. Sąd Okręgowy nie podzielił natomiast zeznań odwołującej się odnośnie faktu wykonywania pracy zgodnie z umową o pracę z dnia 24 lutego 2014 r. Zeznania te nie znajdowały oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, z którego wynika, że czynności jakie wykonywała po podpisaniu umowy (zawieranie umów o skup i wywóz odpadów i surowców, przyjmowanie odpadów od klientów, wypisywanie pokwitowania za dostarczony towar, wystawianie faktury i sortowanie towaru) nie różniły się od obowiązków, które na niej ciążyły podczas sprawowania funkcji prezesa zarządu przed zawarciem przedmiotowej umowy. Od momentu, kiedy udała się na zwolnienie lekarskie, tj. od 30 kwietnia 2014 r., spółką zajmuje się wiceprezes - matka E. W.. Pomaga jej, jak dotychczas, P. C.. Sąd wskazał, że E. W. nie zawarła ze spółką umowy o pracę. Jej zeznania, jako logiczne i zbieżne z materiałem dowodowym, Sąd uznał za wiarygodne. Wynika z nich jednoznacznie, że przejęła ona obowiązki córki jako członek zarządu i obecnie je wykonuje.

Za niewiarygodne - jako sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego - Sąd Okręgowy uznał zeznania wnioskodawczynie w części, w której

twierdziła, że zawierając w dniu 24 lutego 2014 r. umowę o pracę nie wiedziała o ciąży. Była to jej druga ciąża. Z dokumentacji lekarskiej – karty ciąży wynika, że ostatnią miesiączkę miała w dniu 12 stycznia 2014 r.

Wątpliwości Sądu Okręgowego budziła ustalona wysokość wynagrodzenia K. W. na kwotę 5000 zł miesięcznie, gdyż spółki, która w 2013 r. przyniosła straty, nie było stać na jego wypłatę. Zatrudnione w(...)osoby pobierały wynagrodzenie wielokrotnie niższe, minimalne wynagrodzenie za pracę. Pensja kierownika zatrudnionego na 1/2 etatu oraz kierowcy zatrudnionego na 1/8 etatu były liczone od minimalnego wynagrodzenia, które w 2014 r. wynosiło 1680 zł. Po przejściu przez K. W. na zwolnienie lekarskie jej obowiązki przejęła wiceprezes, wykonując je bez zawierania umowy o pracę.

Sąd ocenił zeznania świadków jako spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Z zeznań tych wynikał zakres działalności spółki, okoliczności i fakt podpisania umowy o pracę, zgłoszenia K. W. do ubezpieczeń społecznych, zakres obowiązków, które na niej ciążyły.

Sąd Okręgowy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie kwestią sporną była odmienna interpretacja przez strony okoliczności zawarcia umowy o pracę, celu tej umowy oraz świadczenia pracy przez K. W. na rzecz płatnika (...) spółki z o. o. w C..

Sąd wskazał, że zakres podmiotowy obowiązku ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rentowego wyznaczają art. 6 ust. 1 pkt 1 wyżej wskazanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z jego treścią obowiązkowym ubezpieczeniom podlegają między innymi osoby, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy oznacza brak rzeczywistego zamiaru stron danej czynności prawnej wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich.

W ocenie Sądu Okręgowego umowa o pracę zawarta pomiędzy (...)Sp. z o.o. w C. aK. W.wykazuje cechy czynności prawnej pozornej. Jak wykazało przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe, strony podpisały

noszącą datę 24 lutego 2014 r. umowę o pracę, której rzeczywistym celem nie było świadczenie umowy o pracę, lecz jedynie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego, a następnie zasiłku macierzyńskiego. Samo sporządzenie dokumentacji potwierdzającej nawiązanie stosunku pracy, a nawet wypłata wynagrodzenia, czy opłacenie składek ubezpieczeniowych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie przesądza o istnieniu stosunku pracy. Świadczy o tym dopiero realne i rzeczywiste świadczenie pracy przez pracownika na rzecz pracodawcy. Samo podpisanie dokumentu umowy o pracę nie oznacza ważności oświadczeń woli stron w sytuacji, gdy strony te mają świadomość, że w rzeczywistości pracownik nie będzie świadczył pracy, a pracodawca nie będzie z tej pracy korzystać.

W przedmiotowej sprawie odwołująca się nie wykazała rzeczywistej potrzeby i racjonalności zatrudnienia w spółce, którą od 2011 r. prowadziła wspólnie z E. W., jako prezes i wiceprezes zarządu, bez zawierania umów o pracę na tych stanowiskach. Po przejściu przez wnioskodawczynię na zwolnienie lekarskie jej obowiązki przejęła E. W., wykonując je bez zawierania umowy o pracę. Dowody w postaci listy obecności oraz dwóch umów o współpracy z 25 lutego 2014 r. i 28 lutego 2014 r. nie przemawiają w kontekście zeznań świadków za przyjęciem, że zakres obowiązków K. W. przed i po zawarciu umowy o pracę różnił się.

W ocenie Sądu Okręgowego z materiału dowodowego nie wynikał określony w art. 22 k.p. wymóg wykonywania pracy w stosunku podporządkowania, polegający na świadczeniu pracy pod kierownictwem pracodawcy. Płatnik nie wykazał, że faktycznie posiadał fundusze na zatrudnienie pracownika na takim stanowisku z wysokim wynagrodzeniem.

W ocenie Sądu Okręgowego z powyższych okoliczności wynikało jednoznacznie, że mimo formalnego podpisania przez strony umowy o pracę i zgłoszenia odwołującej się do ubezpieczeń społecznych w rzeczywistości realizacja postanowień umowy nie była rzeczywistym celem jej zawarcia. Tym samym umowa o pracę między stronami była umową pozorną i zmierzała jedynie do uzyskania korzystnych dla K. W. świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, przy krótkim okresie pozostawania w zatrudnieniu i jednoczesnym krótkotrwałym obciążeniu finansowym spółki.

W tym stanie rzeczy wniesione odwołanie podlegało oddaleniu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła K. W..

Zarzuciła:

1/ naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału w postaci błędnego przyjęcia, sprzecznego z logiką i doświadczeniem życiowym, że skarżąca w chwili zawierania umowy o pracę wiedziała, że jest w ciąży – w sytuacji gdy o ciąży dowiedziała się już po zawarciu umowy;

2/ naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału w postaci błędnego przyjęcia, sprzecznego z logiką i doświadczeniem życiowym, że z okoliczności zawarcia umowy o pracę oraz jej wykonywania wynika, że celem podpisania umowy o pracę było uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego - podczas gdy skarżąca w dniu zawarcia umowy o pracę nie była związana żadnym innym stosunkiem pracy;

3/ naruszenie art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów polegające na bezpodstawnym uznaniu przez Sąd I instancji, że skarżąca nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego, wypadkowego – podczas gdy skarżąca wykonywała pracę jako pracownik na rzecz (...) spółki z o.o. w C. i z tego tytułu podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu;

4/ art. 22 § 1 k.p. oraz art. 6 k.c., art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że umowa zawarta pomiędzy skarżącą a spółką jest czynnością prawną pozorną, podczas gdy skarżąca rzeczywiście

świadczyła pracę na rzecz spółki w stosunku podporządkowania wobec spółki, a organ rentowy nie wykazał pozorności spornej umowy.

Wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że K. W. podlega ubezpieczeniu społecznemu od 24 lutego 2014 r. z tytułu umowy o pracę, zawartej z(...) spółką o.o. w C..

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne jak i wywody prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego w postaci przepisów przytoczonych w złożonym środku odwoławczym. Nie uchybił również przepisom prawa procesowego w sposób określony w apelacji.

Odnośnie zarzutu naruszenia prawa procesowego w postaci art. 233 k.p.c. należy stwierdzić, że jest on nieuzasadniony.

Wbrew twierdzeniom skarżącej przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji, że celem zawarcia przedmiotowej umowy o pracę było uzyskanie przez skarżącą wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest elementem ustaleń faktycznych w sprawie, ale rozważań prawnych i subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod normę prawną wyinterpretowaną w procesie wykładni prawa. Powoływanie się w tym zakresie na uchybienie przez Sąd Okręgowy przepisom postępowania cywilnego jest zatem nietrafne. Natomiast zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że skarżąca w momencie zawierania umowy o pracę wiedziała, że jest w ciąży również uznać należy za niezasadny w sytuacji, gdy z materiału dowodowego sprawy wynika, że skarżąca w chwili zawierania tej umowy znajdowała się w 2 miesiącu ciąży. Zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego w takim czasie kobieta zwykle jest świadoma ciąży.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji przeprowadził obszerne postępowanie dowodowe oraz dokładnie przeanalizował zeznania osób przesłuchanych w postępowaniu sądowym. Precyzyjnie zbadał również zgromadzone w sprawie dokumenty. Przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa, a apelacja nie wykazuje uchybień w rozumowaniu Sądu, które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny.

Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że zawarcie umowy o pracę pomiędzy (...) spółką z o.o. w C. a K. W. w dniu było czynnością prawną pozorną. Zaszły bowiem warunki wynikające z art. 83 § 1 k.c., do których należą: złożenie oświadczenia woli tylko dla pozorów, złożenie oświadczenia woli drugiej stronie oraz zgoda adresata na dokonanie czynności prawnej dla pozorów. Spełnienie tych warunków oznacza, że osoba składająca oświadczenie nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. W przypadku pozorności umowy o pracę zamiarem stron nie jest więc faktyczne nawiązanie stosunku pracy i realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy przewidzianych w art. 22 § 1 k. p.

Z podzielonych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych wynika, że strony umowy o pracę w istocie nie miały zamiaru nawiązania stosunku prawnego o cechach określonych w art. 22 § 1 k.p., a nadto skarżąca nie wykonywała zatrudnienia w rozumieniu powołanego przepisu. K. W. była Prezesem (...) spółki z o.o. w C. od 2011 r., jednakże umowę o pracę zawarła ze spółką dopiero w dniu 24 lutego 2014 r. Jak zgodnie zeznali świadkowie, jej obowiązki jako pracownika spółki niczym nie różniły się od dotychczasowych obowiązków, sprawowanych podczas pełnienia funkcji Prezesa spółki (...), co stawia pod znakiem zapytania racjonalność zatrudnienia skarżącej na podstaawie umowy o pracę.

Na pozorność zatrudnienia ubezpieczonej wskazuje również wykazany w toku postępowania pierwszoinstancyjnego brak potrzeby zatrudnienia zastępcy wnioskodawczyni w okresach wielomiesięcznej nieobecności w pracy spowodowanej opieką nad dzieckiem i po powrocie z urlopu macierzyńskiego oraz ukształtowanie wynagrodzenia K. W. na znacznie wyższym poziomie, niż pozostałych pracowników. Matka skarżącej, która od maja 2014 r. zastąpiła K. W. w czynnościach na rzecz spółki, nie zawarła ze spółką umowy o pracę. Natomiast kondycja spółki w 2013 r. nie uzasadniała zatrudnienia pracownika za tak wysokim wynagrodzeniem, zwłaszcza że w konsekwencję tego zatrudnienia była tożsamość obowiązków skarżącej z tymi, które wykonywała przed zawarciem umowy.

Wymowne w okolicznościach niniejszej sprawy jest również opóźnione zgłoszenie K. W. do ubezpieczeń społecznych, które nastąpiło niemal dwa tygodnie po zawarciu umowy o pracę.

Wątpliwości Sądu Apelacyjnego budziły nadto okoliczności rozwiązania poprzedniej umowy o pracę K. W. z A. T. (1), obecnym mężem (i ojcem dziecka) skarżącej. Strony umowy rozwiązały ją wobec likwidacji działalności gospodarczej prowadzonej przez A. T. (2) pod firmą PPHU (...) w dniu 23 lutego 2014 r., tj. na dzień przed zawarciem spornej umowy o pracę z (...) spółką z o. o. w C.. Powyższe sugeruje zamiar uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego przez skarżącą, pod pozorem wykonywania pracy w (...) spółce z o.o. w C.. U poprzedniego pracodawcy skarżąca zarabiała bowiem 1386 zł brutto, podczas gdy podstawa wymiaru świadczenia w spółce (...) wynosiła 5000 zł.

Zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się bowiem do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W przypadku skarżącej wykonywanie przez skarżącą pewnych czynności na rzecz spółki niewątpliwie miało miejsce, jednakże w ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do przyjęcia, że czynności te były wykonywane w ramach reżimu pracowniczego. Z materiału dowodowego nie wynika, aby miało miejsce podporządkowanie pracownicze skarżącej. Okoliczność, że matka K. W. zeznała, jakoby kontrolowała pracę skarżącej, nie uzasadnia tezy o podporządkowaniu skarżącej jako pracownika spółce. Z materiału sprawy wynika, że E. W. w spornym okresie często przebywała za granicą i to skarżąca – wespół z pracownikami spółki – wykonywała czynności na rzecz spółki.

Reasumując, przedmiotowe zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego K. W. oraz wypełnienie dokumentacji pracowniczej jej dotyczącej nastąpiło jedynie pod pozorem zatrudnienia, gdyż dotyczyło osoby, która nie mogła być uznana za podmiot ubezpieczenia pracowniczego, ponieważ nie świadczyła pracy w ramach stosunku pracy. Konsekwencją powyższych rozważań było uznanie bezzasadności podnoszonych w apelacji zarzutów naruszenia prawa materialnego i przyjęcie, że K. W. (obecnie T.) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 24 lutego 2014 r. z tytułu umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) spółką z o.o. w C.. W świetle art. 13 ust.1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2013 r., poz. 1442 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają bowiem osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Skoro postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawczyni nie nawiązała stosunku pracy z zainteresowanym (stosownie do art.22 § 1 k.p.), brak było podstaw do objęcia jej z tego tytułu wskazanymi w zaskarżonej decyzji ubezpieczeniami. Sformułowany w apelacji zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci cyt. wyżej przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych musi być zatem uznany za chybiony.

Zaskarżone orzeczenie winno się zatem ostać jako prawidłowe.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w wyroku.